

“ અરવિન્દાશ્રમ. ”

[કચ્છ-ખીરડા.]

[પત્રિકા ના. ૨]

આવૃત્તિ બીજી.

૧૦૨૦૭

પ્રકાશક:—

વેલણ ઠાકરશી.

લવીખહેન મગન.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૦૨૦૭ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ રૂ. રૂ. ૧૧૧૫

વિષય ૪૯૦૨૩૬૩૭

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૉપીરાઈટ-ચંચાલ

ૐ
“ અરવિન્દાશ્રમ. ”

[કવચ-બીજા.]

[પત્રિકા ના. ૨]

આવૃત્તિ બીજી.

પ્રકાશક:—

વેલજ ઠાકરશી.
લવીખહેન મગન.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર:—

વેલ્લ્લ ઠાકરશી

કુચ્છ બીદડા.

છાપનાર:—

ગોવિન્દજી ડાહ્યાભાઈ નાયક

પ્રો 'અનાયિલ' પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ, બરાનપુરી ભાગજ-મુરત.

પ્રસ્તાવના.

વાંચનાર, તહારી સાથેના પરિચય વધતો જાય છે. તરતમાંજ બહાર પડેલી પત્રિકા ના. ૧ માંના વિચારો હજી તહારા મગજમાં તરતા હશે, એટલામાં તો આ બીજી પત્રિકા બહાર પાડવાનું પ્રાપ્ત થયું છે. “ આશ્રમ ” ના હેતુ અને કાર્યો સંબંધી પુષ્કળ સમજફેર થયેલી જણાય છે. કેટલીક વ્યક્તિઓએ, આશ્રમની યોજનાના “ નિવેદન ” માં જણાવેલ કાર્યો માત્રને જ “ આશ્રમ ” નું ધ્યેય માની લીધેલ છે; અને “ અરવિન્દાશ્રમનો હેતુ ” એ શિર્ષક તળે લખાયેલા લેખનો આશ્ચર્ય-અથવા અર્થ સમજવાની તસ્દી જ નથી લીધી. કેટલીક વ્યક્તિઓને, એ લેખમાં નીતિવાદથી બહુ વિરુદ્ધ જણાયું છે, અને બધાને નિયમો કડક જણાય છે. આના જવાબ રૂપે પત્રિકા ના. ૧ માં “ તરંગો ” અને “ નિમંત્રણ ” નામના લેખ લખવામાં આવ્યા છે. અને કંઈક અંશે આજની પત્રિકામાં પણ તે શંકાઓના જવાબ

લખાયા છે. પરંતુ આ બધું પ્રવાહરૂપે વાંચી જનારને,
અથવા પ્રથમથી નક્કી કરેલા લક્ષ્ય બિન્દુએ વાંચી જનારને
અર્થહીન જણાશે. માત્ર કોરા હૃદયે, અને “ વિચારક ”
બુદ્ધિએ વાંચનારને લેખકોનું હાર્દ સમજાશે, તમામ વ્યક્તિ-
ઓને પોતાના વિચારો તદ્દન સ્વતંત્રતાથી કંઈ પણ દરકાર
રાખ્યા વગર લખી મોકલવાની વિનંતી છે. અસ્તુ.

બિદડા-કચ્છ. }
તા. ૧૮ ૩૨ શુક્ર }

જીવીબહેન જગન.
વેલજી ઠાકરશી.

સમાજની પરિસ્થિતિનું દિગ્દર્શન, “અરવિન્દાશ્રમ”ના હેતુ અને કાર્યો.

“અરવિન્દાશ્રમ”ની કાચી યોજનાનો ખરડો, અને તે ઉપરથી થયેલી આશંકાઓના નિવારણ માટે બહાર પાડેલી પત્રિકા ના. ૧ જાહેરમાં પ્રગટ થઇ ગઇ છે. લેખેના આશય, અને લેખકોના હાર્દને સમજવા જનસમાજ નિષ્ફળ નીવડ્યો છે. આજે સમાજમાંથી તત્ત્વ જાણવાની જાણસા, અને તત્ત્વ સમજવાની શક્તિ નાબુદ થઈ છે. નીતિના અપૂર્ણ સિદ્ધાન્તો વડે માત્ર યુદ્ધિવાદનાં ચુંચણ ચુંચવાની આજના લોકોને ટેવ જ પડી ગઈ છે. જ્યારે તેઓને અસ્તિત્વની બીજી બાજુ બતાવવામાં આવે છે, ત્યારે તેઓની યુદ્ધિ એ બચાંકર જણાતા પ્રદેશને જોવા માટે આનાકાની કરે છે, અને બકબકાટ કરી મુકે છે. તત્ત્વજ્ઞાન અને જીવન વચ્ચે શું સંબંધ છે, તે જોવાની તેઓને દરકાર નથી.

તેઓ પોતાની જડ ક્રીયામાં ગોંધાઇ રહી અહંપૂર્ણ જીવન
ગાળવામાં મગ્ન માને છે. આવા સમાજમાં કોઇ મહત્તા
પૂર્ણ ક્રીયા થવી શક્ય જ નથી.

આ આશ્રમના સભાસદોને, સમાજની પરિસ્થિતિનો
ખ્યાલ છે. વિશ્વપ્રકૃતિ, આ જાતના વિશ્વપ્રગતિમાં કંટક રૂપ
બનેલા સમાજને કાન્તિઓ, યુદ્ધો અને અનેક ભય ત્રાસ
વચ્ચે ધકેલી સંપૂર્ણ અવ્યવસ્થા ઉપજાવે છે. કારણ કે જે
સ્વરૂપે દાલનો સમાજ હતાત છે. તે સ્વરૂપે તહેને ટકાવવો
એ પ્રકૃતિના અબાધીત નિયમોથી વિરુદ્ધ છે. કાન્તિઓ અને
યુદ્ધો દ્વારા સમાજનો ઘણો ખરો કચરો ધોવાઈ જાય છે,
અને બાકી રહેલા ભાગને નવું ચેતન મળે છે. પહેલાં
દુઃખો અને ત્રાશો, તેઓમાં કંઠક શક્તિનો સંચાર કરે છે,
અને તેઓને “ નવજીવન ” માટે તૈયાર બનાવે છે.

આ સંસ્થાના સંચાલકો, કાન્તિના સૂર્યનો ઉદય
પ્રત્યક્ષ જોઈ રહ્યા છે. કાન્તિરૂપી સૂર્યના મધ્યાહ્ન કાળની

બચંકરતા. તથા રાત્રીકાળની ધોરતા વિષે વિચાર કરવાથી
 કંમળ શયદો નથી. એ તો નિર્માણ થઈ ચુક્યું છે. પરંતુ
 આ કાન્તિને સફળ બનાવવા માટે. તત્ત્વજ્ઞાનના ઉચ્ચમાં
 ઉચ્ચ આદર્શો, બ્રહ્મવિદ્યાના નૂતન યુગની પ્રકૃતિને અનુરૂપ
 બને તેવા સ્વરૂપે સમાજ આગળ મુકવા જોઈએ. આ આદ-
 ર્શોને સમાજ હાથમાં ગ્રહણ નહિ જ કરે. હાથમાં આ
 આદર્શો માત્ર કાન્તિને તરતમાં તરત ખેંચી લાવશે. પરંતુ
 કાન્તિમાંથી પસાર થયેલો સમાજ જ્યારે “ નવજીવન ”
 માટે જીંદગીનું લક્ષ્ય શોધવા મથતો હશે ત્યારે આ આદર્શોને
 જો ગ્રહણ કરી લેશે. દરેક વ્યક્તિ પોતાના આદર્શરૂપ બને
 છે. તે સમયે આપણા આદર્શોમાં જેટલું બળ હશે, જેટલી
 વિશ્વપ્રકૃતિની કીયાની સાથે એકતાનતા હશે, તેવી જાતનો
 નૂતન સમાજ રચાશે. દુનીયા ઉપરના “ ગાંધી ” અને
 “ બેનીનો ” કાન્તિરૂપી અરુણ છે, વિશ્વ ઉપરના “ અરવિન્દો ”
 નૂતન યુગના સૃષ્ટાઓ છે.

તત્ત્વજ્ઞાન, એ ખીબું કંઈ જ નહિ પણ પ્રભુની શક્તિ સાથે-વિશ્વપ્રકૃતિના નૃત્ય સાથે એક તાલ થવાની કળા શીખવે છે. વિશ્વ રચના જે સ્વરૂપે તે સ્વરૂપે સમજાવે છે. અને તે સ્વરૂપ સાથે એકતાન થઈ, પ્રભુમય જીવન ગાળવાનું જ્ઞાન આપે છે.

આ સંસ્થાના સંચાલકોને, કચ્છ જેવા છેક અજ્ઞાનતાની ટોચે ચડેલા પ્રદેશમાં રહી કાર્ય કરવાનું છે. તેઓએ કરવા ધારેલા કાર્યનો ઉદ્દેશ, આશ્રમની કાચી યોજના “ નિવેદન ” નામના લેખમાં જણાવેલ છે જે જે ખાતાં શરૂઆતના કાર્ય માટે બતાવવામાં આવ્યા છે, તે તે ખાતાં આ લેખમાંના એક લેખક વે. ડા બે વર્ષથી ચલાવે છે. તે ખાતાઓમાં શું કાર્ય થયું છે તેના અહેવાલો પ્રસિદ્ધ થઈ ગયા છે. ભવિષ્યની કાર્યવાહીમાં કેળવણીનો પ્રશ્ન પહેલો હાથ ધરી અનુકૂળતા પ્રમાણે ખીસવવામાં આવશે.

પરંતુ આ ઝઘી સંસ્થાઓને ખીલવવી એ કંઈ આશ્રમનો હેતુ નથી. આ ઝઘા કાર્યોનો નગ્ન આશ્રય તો, આશ્રમમાં કાર્ય કરનાર વ્યક્તિઓની શક્તિના એક ભાગને કર્તવ્ય ક્ષેત્રમાં રાખવી, અને તત્ત્વજ્ઞાનને છેકજ નહિ સમજનાર સમાજને આવા વિષયો દ્વારા પણ ખેંચાણુ કરી તેઓને કુચ્ચ ભૂમિકાનો ખ્યાલ આપવો એ જ છે.

આ સંસ્થાનો ખરો હેતુ તો ક્રાન્તિ યુગમાંથી પસાર થઈ જનારા—નૂતન સમાજને, જીંદગીનું “લક્ષ્ય” મળે એવા કુચ્ચમાં કુચ્ચ આદર્શો આપી દેવી જીવનનો—પ્રભુમય જીવનનો ખ્યાલ આપવાનો છે.

પ્રકૃતિના પારવર્તન વગર પરિસ્થિતિના પરિવર્તનની આશા તો નીતિવાદીઓ જ રાખી શકે. તત્ત્વના પ્રદેશમાં એવી ઘેસછાઓ ટકે નહિ.

સંભવીત છે કે સ્થૂળ સ્વરૂપે આ સંસ્થાનું કાર્ય

વર્ષો સુધી જનસમાજની અગળ અર્થહીન જાણુ ય. સંસ્થાના સમાસદોએ તહેનો પૂર્ણ વિચાર કર્યો છે, અને પછીજ સંસ્થા ચલાવવા નિર્ણય ઉપર આવ્યા છે.

કચ્છી પ્રજામાં રાજકીય આન્દોલનો દ્વારા જાગૃતી લાવવા પ્રયત્ન કરવો એ તરતમાં મૂર્ખાઈ બરેલો પ્રયોગ છે. પ્રજાના એકે વિભાગમાં શક્તિનો અંશ માત્ર રહેવા પામ્યો નથી. આવા વખતે કેળવણી દ્વારા, અને અન્ય પ્રકારે જહેમાં રાજદારી બાબતનો ખુલ્લો ઉપદેશ ન હોય તેવા પ્રકારે, તેઓનામાં શક્તિનો સંચાર કરવો એ જ ઇચ્છવા યોગ્ય છે. રાજદારી બાબતથી બાળકથી પણ વધારે બડકતા આ ચેતનહીન સમાજમાં તેઓ ન સમજી શકે તથા ગર્ભિત રીતે શક્તિના અંશે મુકવા એ જ યોગ્ય છે. રાજદારી બાબતો માત્રથી નહિ પણ જીવનની બધી શક્તિ દૃઢ કીયાથી તેઓ બડકે છે, જેથી સર્વથા નવીન રૂપે શક્તિનું અવતરણ

કરવું એજ વર્તમાન પરિસ્થિતિને અનુકુળ છે.

અમ્હારા એ કાર્યમાં ભાગ લેવા તમામ વિચારશીલ કચ્છી વ્યક્તિઓને આમંત્રણ છે.

નૃત્યની ભૂમિકા, અને પ્રેક્ષકો અને બંનેની ગેરફાળરીથી અરવિન્દો નૃત્ય કરતા નથી. પરંતુ માત્ર નૂતન યુગ માટેની સામગ્રીજ તૈયાર કરે છે.

જગત્ ઉપર ચાલી રહેલા સામાજિક અને રાજકીય આંદોલનો, વિશ્વવ્યાપી-અને સર્વ દેશીય ક્રાન્તિ રૂપી સૂર્યના મધ્યાહન કાળની બચંકરતાને અટકાવી શકશે નહિ.

પ્રિયે. આ ક્રાન્તિ કાળદ્વારા વિશ્વચૈતન્ય તહને બવિષ્યમાં આવનાર મહાન સત્યયુગ-અરવિન્દ યુગના બલુકારા સંભળાવી રહેલ છે. અરવિન્દના તે બલ્ય આદર્શો નૂતન યુગ માટે છે. ક્રાન્તિ કાળમાંથી પસાર થયેલો તે સમાજ “નવજીવન” માટે પોકાર કરતો હશે, અને તે બવિષ્યના યુગની

પ્રકૃતિને અવલોકી હમણાં આપેલા દીવ્ય આદર્શો જીવનમાં ઉતારી સંઘના સ્વરૂપમાં પરિવર્તન પામશે. એ દીવ્ય સંઘનો નામ પ્રભુની શક્તિ સાથે એક તાલ થશે, એ દીવ્ય સંઘનું જીવન આનંદ પ્રભુના જીવન અને આનંદ સાથે એક તાલ થશે, અને આ મર્ત્ય જગત્ અમર અને મોક્ષમય બનશે.

“ અરવિન્દાશ્રમ ” તહને “ એ ” સંઘમાં સમાસદ્ થવા ખોલાવે છે. ચાલ સખા વિરાટ ચૈતન્યના એ પોકારને સાંભળી, ભવિષ્યના એ દીવ્ય યુગ માટે અનુરૂપ બની જીવનમાં પ્રભુને પ્રગટાવીયે.

જીવીખડેન મગન.

વેલજ ઠાકરશી.

તરંગો.

“ તત્ત્વ જ્ઞાન ” એ જીંદગીને નવો અર્થ આપે છે.
“ ધર્મને નૂતન સ્વરૂપે રચે છે. ”

“ દરેક તત્ત્વજ્ઞાની સત્યને નવું સ્વરૂપ આપે છે. દરેક
તિર્થંકર નવું શાસન રચે છે. ”

“ ઝરો મુકાબ જતાં વહેણ અંધ પડે છે. તત્ત્વજ્ઞાન
અદૃશ્ય થતાં જીંદગીમાંથી “ જીવન ” જતું રહે છે. ઝરામાં
પાણી આવ્યા વગર વહેણ થતું નથી. તત્ત્વજ્ઞાન આદર્શો વગર
જીંદગીમાં “ જીવન ” આવતું નથી. ”

નીતિ, ધર્મ વગેરે આદર્શોમાંથી આવેશિક અને
અને અપૂર્ણ શક્તિ આવે છે, તત્ત્વજ્ઞાન સ્વભાવિક અને
અપ્રતિહત શક્તિ યક્ષે છે.”

“ નૈયાયિક,” સ્વરૂપાન્તરથી ભડક નહિ. “ ધાર્મિક,” ત્હારી આસ્તિકતાને પ્રદર્શનમાં ના લાવ.”

“ નીતિવાદી,” તું નીતિના સિદ્ધાન્તો વડે જીવનનું રહસ્ય સમજવાના વ્યર્થ પ્રયત્ન બંધ કર. ત્હારી કેટલીક ક્રીયાથી, સમાજમાં જે અસર થાય છે, અને સમાજને પ્રગતિ કરવાનું મળે છે; તે તો તું ન જાણી શકે તેમ ત્હારામાં તત્ત્વજ્ઞાન વડે ઉત્પન્ન થયેલી શક્તિનો નાશ છે. પરંતુ ત્હને એ શક્તિનો પૂર્ણ ખ્યાલ ન હોવાથી ત્હારા નૃત્યમાં વખતો વખત તાલ ભંગ થાય છે. ત્હારી યુદ્ધિ આનો અર્થ સમજી શકતી નથી. ત્હને મળેલા આદર્શો પ્રમાણે, દરેક તાલ ભંગ વખતે તું નીતિના નિયમો વધારેને વધારે કડોર બનાવતો જાય છે. પણ અફસોસ ત્હારા નૃત્યમાં થતો તાલ ભંગ પ્રથમ જેટલોજ નિયમિત ચાલુ રહે છે, અને ત્હને વિષાદ ઉત્પન્ન થાય છે. “ મિત્ર,” યુદ્ધિને ભયંકર જણાતા તત્ત્વના પ્રદેશની આ સમયે તું મુલાકાત લે. નીતિ, સિદ્ધાન્ત ભાવના

વગેરે, સર્વ જ્યાંથી આવતરે એ તે પ્રદેશને જો. આ પ્રદેશના
 ઉચ્ચ પર્વત ઉપરથી તું તળેટીમાં રહેલા, જગત્ અને
 જીવનને જોઈ શકીશ. જે સ્વરૂપે હશે તે સ્વરૂપે જોઈ શકીશ.
 તારી યુદ્ધિ વડે થશે કલ્પના! સૃષ્ટિનો મોહ, આ પ્રત્યક્ષ
 સૃષ્ટિના દર્શનથી ઉતરી જશે. એ અનંત જીવનનું રહસ્ય
 જાંઘળીનો અર્થ ત્હને સમજાશે. પણ એ પ્રદેશના રસ્તા
 ઉપર, ત્હને બ્રહ્મ કરવા ઉમેલી ઉચ્ચ અને નીચ લાગણીઓ
 રૂપી “વેશ્યાઓથી ચેતતો રહેજો. તેઓથી ગભરાઈશ નહિ,
 તેમ મોહ પામીશ નહિ. તે જેવી છે તેવે સ્વરૂપે સમજી
 આગળ ધસ્યો જજો. “અડગ શ્રદ્ધામાંથી શક્તિ ઝરે છે.”
 એ સૂત્રને તારા પ્રવાસમાં ના ભૂલી જતો. યુદ્ધિ અને
 હૃદયની બધી ભૂમિકાઓ વટાવી, તું એ અમૃત ભૂમિમાં
 આલ્યો જા.

પ્રિય આત્મન તે દીવ્ય ભૂમિકામાં જઈ તહે જાણેલા

તાલ ભંગ વગરનાં નૃત્યને જોવા, આ વિશ્વને બોલાવજો.
નૃત્યની એ અનેરી લીલાને અંધ કરવાની ચેષ્ટા ના કરજો.
એ અનન્ત લીલાના આનંદને જતો ના કરીશ.

જીવીખડેન મગન.
વેલજી ઠાકરશી.

